

Přes Křížový vrch do medvědího brlohu – 25.-27.10.2012

účastníci : Medvěd, Rosník, Tomáš, Kašpy, Kody, Rarach, Davoš, Mourek, Dežo, Ježek, Želva, Martík, Bety, Kuliočko a na páteční noc dojeli Mour, Jolana, Michal, Bodlina, Vendy, Ina a Hanička

Letošní podzimky jsme se sešli v Plzni na hlavním vlakovém nádraží v 7:45 hod. Postupně jsme se tam sešli úplně všichni, takže: Dežo, Bětko, Rarach, Kody, Kašpy, Davoš, Mourek, Rosník, Tomáš, Ježek, Martina, Kulioko, Želva a Medvěd. Odjízďelo nám to v 8:09 no Kotváci přišli 8:08:30 hod.

Ale stihli jsme to, to je hlavní. Cesta vlakem byla normální někdo poslouchal MP3, mobil nebo MP4 a nebo si jenom povídali.

Cesta trvala cca 20 min. Před

Chotěšovem nám Medvěd každému rozdál dvě mapy okolí a začali jsme vystupovat z vlaku. Nejvíce se mi líbil celej pátek.

Zapsal Mourek

Když jsme vystoupili z vlaku, Medvěd nám řekl, že nás vedou Kašpy, Rosňa a Tomáš a že se nemáme zapomínat starat o Medvěda! Vydali jsme se po zelené značce. Došli jsme na hlavní silnici a zastavili jsme se před obchodem. Tam jsme dokoupili zapomenuté věci.

První cíl cesty byl Křížový vrch. Od obchodu jsme pokračovali k Chotětovskému klášteru. Pak jsme překročili Radbuzu a pokračovali do Mantova. Prošli jsme přes náves a u jezu jsme za plotem uviděli slepice, kozu a miniponyho. Dál jsme postupovali po naučné stezce Ametyst. Pomalu jsme viděli kousek rozhledny na Křížovém vrchu.

Na kraji lesa jsme si zahráli schovku. Pak jsme pokračovali dál. Šlapali jsme stále do kopce. Po dlouhé době jsme stály u bílého

kříže. Cesty se tu rozdělovali. Jedna vedla strmě vzhůru a druhá se pozvolna zvedala. Někdo rozhodl, že půjdeme tou prudší. Všichni vysílení jsme nakonec dorazili na vrchol Křížového vrchu, kde nás čekal oheň a rodina Medvědích kamarádů.

Zapsal Rarach

Hned poté co jsme dorazili na Křížový vrch tak jsme si sedli k ohni a opékali jsme si buřty, párky a klobásy. Když jsme dojedli, tak nám pán popsal histrii Křížového vrchu a ukázal nám Nabíjecí kámen a pak nás vzal na věž. Vystoupali jsme úplně až nahoru na rozhlednu a pak jsme šli po lávce, která byla těsně pod střechou v úplné tmě. Prohlédli jsme si to tam a pak šli zpátky k ohni. Když jsme přišli znova k ohni, tak jsme do něj házeli kaštiny a žaludy, který bouchali. Pak jsme si vzali bágly a šli směrem MEDVĚDÍ doupě.

Zapsala Kuliočko

Rozloučily jsme se na Křížovém vrchu (487 m.n.m.) s kamarády poděkovali jejich dědovy za prohlídku rozhledny Křížového vrchu. Od nádraží z Chotěšova jsme měli za sebou 5,5 km a do Medvědího brlohu nás čekalo ještě 11,5 km a tak jsme vyrazili dál z kopce dolů. Běželi jsme a Rarášek skočil Rosně na záda kde měla jako všichni svůj bágel, která zakopla a rozsekali se. Vedli Ježek a Martina, ale odbočili hned na prvním rozcestí a tak nás zase vedli zpět na Křížový

vrch cestou pro auta. My jsme jim chybu po chvilce oznámily a cestou k závoři někdo vyhlásil heslo „přelez, přeskoč, ale nepodlez“. Urazili jsme ještě kousek po křížové cestě a odbočily na správnou cestu po červené turistické značce asi po 600m jsme dorazily na rozcestí Černé vrchy kde se od nás oddělovala zelená turistická značka kousek potom Želva při couvání na cestu upadla. Hráli jsme různé hry například schovku s tím že kdo bude první odpykaný bude pykat kdykoli v průběhu cesty a tak dále... Pak jsme šli přes Horní Ptačí vrchy do Dvůr

Maškrov kde jsme vyšli z lesa na místní asfaltku a mezi tím cestou do Líšiny jsme se vytlačovali do pangejtů. V Líšíně jsme šli přes potok Merklínu kde se nás Medvěd ptal jak se jmenuje tento potok. Na autobusové zastávce jsme si dali svačinu. Hned co jsme dosedli přijel autobus ČSAD z Merklína a všichni nám z něho mávali, když viděli jak svačíme podříznuté housky a jiné dvouplušníky. Někteří si šli

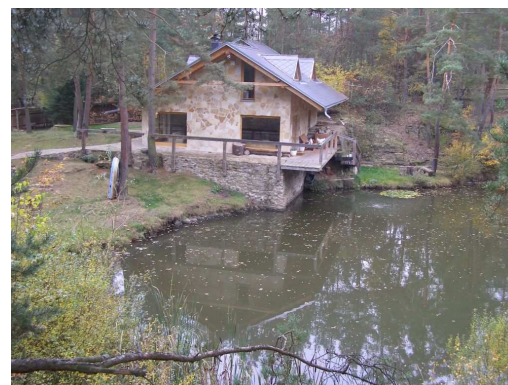
něco koupit do místních mini potravin. Při odchodu běžely na poslední chvíli do krámu ještě Želva s Martíkem. Cestou na Holýšov jsme se jim schovali hned za prvním rohem a čekali co budou dělat (Kašpy je pozoroval z pangejtu). No chvilku se rozhlíželi a pak se vydali k nám.

Zapsal Kody

Poté, co jsme si nakoupili v malém krámku u autobusové zastávky, jsme přešli na druhou stranu silnice a po

louce pokračovali dál po cestě. Za malou chvíli jsme došli ke kukuřičnému poli a tam si, kdo chtěl, natrhal pár kukuřic na večerní oheň. Pak jsme pokračovali dál a cestou hráli „nálet“ nebo „na schovku“. Došli jsme lesem k rodinnému domku, u kterého se rozkládalo menší jezírko. Kolem něj byla skála. My jsme si tam dali malou pauzu na odpočinek, shora jsme se koukli na jezírko a zase šlapali dál. Cestou jsme stále hráli hru „na schovku“. Po čase bylo také vyhlášeno

hledání a sbírání hub. Poté, co jsme si dali malou svačinku u klád, jsme přešli přes hlavní silnici kolem rybářů, kteří zrovna vykládali těžké pytle s krméním pro ryby. Ještě jsme popošli dále a dali jsme si u stavidla Holýšovského rybníka malý odpočinek. Prošli jsme kolem takového malého rybníčku, který byl pokryt silnou vrstvou suchého popraskaného hnědého i zeleného bahna, ze kterého koukalo pár větví. Vypadalo to, jako by do něho zahučelo pár jelenů a teď jim koukaly jen jejich hnědé parohy. Předposlední zastávka byla u vypuštěného rybníka, pak už jsme lesní cestou došli, až před chatovou osadu a mezi chatkami proklíčkovali až k Medvědovo brlohu.

Zapsala Želva

(z Chotěšova do brlohu jsme ušli 17,6km – doplnil Medvěd)

Po příchodu k Medvědovi do brlohu jsme měli čaj a Brumík a po rozdělení spaní holky vařili k večeři rizoto a kluci zatápěli v kamnech. Po umytí nádobí jsme šli k ohni. Davoš se pokoušel rozdělat oheň křesadlem od Tomáše, ale nakonec se to povedlo, až Tomášovi. Na ohni jsme si pekli "hady" (těsto, které se obmotalo kolem klacku), ale moc to nešlo, pak to jedl skoro každý syrový. Když jsme to všichni dojedli, Rosňa nám rozdala lucerničky. Měli jsme jít podle lucerničky, kterou držel ten před náma v ruce, tak aby byla vidět. Šli jsme mezi chatami a potom do lesa, něco jako bobřík odvahy, ale bylo

to lepší, páč nás tam nikdo nestrašil. Potom jsme šli zase zpátky k chatě. Když jsme dorazili, šlo se hned spát, eště jsme s Želvou musely říct holkám pohádku. Všechny hned usnuly a my jsme se pak taky pokoušely usnout.
Zapsala Martík

V pátek ráno po budíčku jsme běželi na rozcvičku na louku, kde jsme se pořádně protáhly. Po rozcvičce jsme se vrátili do Medvědího

brlohu. K snídani byl čaj a chleba s marmeládou kterou nám připravily Medvěd a Rosňa s Tomášem o to víc nám to chutnalo. Před odchodem do lesa jsme se zkoušeli přitahovat k tyči zavěšené na stromě. V lese jsme hrály včeličky, který vyhrálo Kašpyho družstvo s Davošem, Dežem a Martíkem. Medvěd nám rozdál k svačině oplatky. Pak jsme střílely z Tomášovo kuličkové pistole v leže a ve stoje na petflašku.

Bylo to super. A jako poslední hra byla trojnožka při které začalo poprchávat a tak jsme se vrátili do Medvědího brlohu na oběd, který vařily holky a kluci sekali dřevo.

Zapsal Davoš

takže holky pilně čistily brambory a kluci pod vedením Kašpyho připravovali dřevo na topení. Kašpy dostal velkou sekeru, se kterou to šlo poměrně rychle. Když holky dočistili brambory, některé šli pomoci klukům ven. Některým byla do ruky dokonce půjčena i malá sekyrka a také sekali. Ale to už vevnitř v brlohu začal vonět oběd, a všichni jsme šli, ač

od nedodělané práce dovnitř, abychom si pochutnali na tom, co nám holky připravili.
Zapsal Kašpy

Po obědě kluci dodělali dřevo a holky šly umývat nádobí. Když to bylo všechno hotovo, šlo se na Hradeckou skálu. Bylo docela teplo, rukavice jsem

měla v kapse. Nepršelo. Cesta vedla po rovině a pak z kopce. Od Brlohu je to asi kilometr, říkal to Kody (1,7 km ke skále a 2 km zpět do brlohu - doplnil Medvěd). Tam byla vysoká skála a v ní štola. Davoš mi říkal, že se tam dřív, už nevím, kdy, kopalo a pak se část zřítíla. Po jednom jsme chodili dovnitř jeskyně, kde na nás číhal Kašpy. Bála jsem se. Kulioko taky. Přesně v půlce cesty jsem se zastavila a nechtěla jít dál, ale Kašpy mi rozsvítil baterku a Davoš vybafl. zpátky spolu. Taky mě Kašpy jsem až na konec. Když se všichni s Jolanou, přivedl je Kody. Zpátky jsme pár hub, Kody perfektního Narazili jsme na Michala a nadávala, že ji nechal samotnou přepadení. Všichni jsme došli do (Vendy přijela asi za 2,5 hod. – Zapsala Dežo

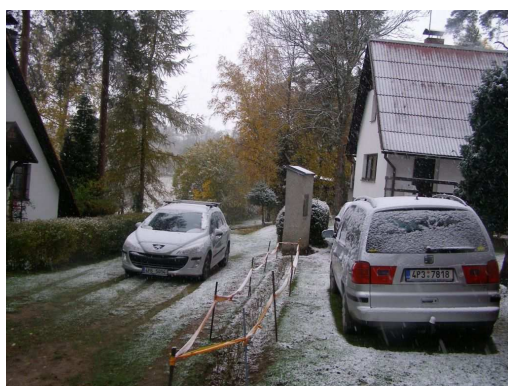
Čekal totiž na mě, abychom šli vyfotil a jak mi posvítíl, došla ve štole vystřídali, přišel Mour jsme to vzali delší cestou. Našli hříba. Také jsme hráli „šátek“. Bodlinu, která Michalovi v lese, přestože nevidí a bojí se Brlohu, kde čekala Vendy (doplnil Medvěd).

Jakmile jsme se vrátili z Hradecké skály, tak jsme museli zatopit (topil Davoš). Poté co Davoš roztopil, tak velkej Ježek začal připravovat večeři. Byla rajska omáčka. Když jsme se najedli odešli jsme ven. Dostali jsme lucerničky a seřadili se. Medvěd nás po jednom pouštěl. Odcházeli jsme k louce. Sfoukli jsme svíčky a stoupili jsme si do půlkruhu. Rosňa nám dala jenom svíčky. Měli jsme si někam stoupnout. Hra spočívala v tom, že jsme si měli navzájem sfouknout plamínek. Poté jsme hráli

další hru, která se jmenovala Světluška. Jeden člověk byl světluška. Měl v ruce baterku a jednou za čas měl zablikat. Úkolem ostatních bylo chytit světlušku. Po skoro hodině jsme si zapálili lucerničky a šli jsme zpátky do chaty. Potom jsme se převlíkli, vyčistili si zuby a šli jsme spát.

Zapsala Ježek

V sobotu brzo ráno (asi kolem půl 4) jsem slyšela velkého Ježka, jak se hrabe ze spacáku. I mně se strašně chtělo na záchod a dlouhou dobu jsem se přemlouvala zda ano či ne..... tak jsem šla s ním. Brz venku zima, jak v lednici, mrholí a asi to hned mrzne. Přiložili jsme do kamen, ať nám to nevyhasne a ještě jsme zalezli do spacáčků. Kolem 8 jsme začali vařit čaj a dělat snídani a chata se pomalu probouzela pořádně jsme ještě naložili kamna, neboť do medvědího brlohu dorazila pravá polární zima a z oblohy se sypal sníh. Po snídani jsme se dali do balení a úklidu. Bylo to trochu hektické a

připomínalo to hru škatulata hejbejte se. Postupně všichni odjížděli. Zůstali Medvědi, Ježci a Rosňa s Tomášem. Lidí ubylo a tak jsme začali vytírat a pořádně uklízet.

Kody, Davoš a Ježek vyrazili k řece si užít trochu sněhu, ale zima je brzo vyhnala do chalupy. Ohřáli jsme zbytek rajske, douklidili a vyrazili směr Plzeň. No cesta nic moc, neboť naše francouzská dáma měla ještě letní obutí. Ale dorazili jsme v pořádku.

Akce se nám moc líbila a já si myslím, že si ji děti opravdu užily.

Zapsala Bodlina

